

Ordning, saa er der ikke Fare for, at man, naar der er gaaet nogle Aar, skulde blive led deraf og opgive den Vej og dermed den ikke uvigtige Betryggelse for Omfærningen, som saaledes er opnaaet. Man kan altsaa se bort fra den Mulighed, at man atter vil opgive det hele, naar man overhovedet vil slaa ind paa den Vej. Lovforslaget anviser. Men her er, som sagt, et af de Punkter, hvor jeg kunde have imødekommeth det cerede Udvalg, for saa vidt jeg kunde have ladet mig nøje med en Overenskomst med et privat Laboratorium. Dette er altsaa, hvad der væsentlig kan siges med Hensyn til Udvalgets §§ 1 og 2.

Hvad dernæst dets § 3 angaar, maa jeg meget bestemt hævde, at jeg paa ingen Maade kan erkende, at den vil gøre samme Nytte, som hvad der er foreslaaet i Lovforslaget, og jeg kan ikke se, at der, naar man overhovedet ønsker at tilvejebringe en Forbedring af den nuværende Tilstand, kan være noget til Hinder for at gaa den Vej at ansætte et vist Antal Undersøgere, thi ingen vil blive dømt for Forsælsning paa en saadan Undersøgers Mening. Man skal kun anstille den foreløbige Undersøgelse og henlede Opmærksomheden paa Forholdet, men der er slet ikke Tale om, at nogen Mand bliver sat paa Vand og Brød for Bedrageri, fordi en Undersøger siger, at der i hans Butik er blevet fundet en og anden Ting, som har været forfalsket. Der foretages en ganske anden sagkyndig og grundig Undersøgelse, før han kan blive dømt. At der skulde være Fare ved at ansætte saadanne Undersøgere, kan jeg altsaa ikke erkende. I det hele kan jeg ikke indse, at der kan gøres nogen anden fornuftig Indvending mod Ansættelsen af disse Undersøgere, end at den naturligvis vil medføre en Udgift. Det er ogsaa det, man ved tidligere Behandlinger af Sagen her i Tinget har gjort gældende derimod. Der har jo i alt Fald tidligere været og er maaske ogsaa nu en almindelig Afsty for at skabe Embedsstillinger og ansætte nye Bestillingsmænd, og dette har ogsaa ved denne Lejlighed tidligere været stærkt fremdraget. Jeg betragter det egentlig som den eneste Indvending mod disse Undersøgere, som kunde have nogen Betydning, at det ganske vist er en Udgiftspost, som indføres, og at der kommer flere Bestillingsmænd end dem, vi nu have, men jeg mener rigtig nok, at naar man ser hen til den Nytte, som Foranstaltningen skal gøre, vil Ansættelsen af 10 saadanne Bestillingsmænd for hele Landet dog ikke kunne være en Forholdsregel, der kunde fremtalde alvorlig Beskyrmning i økonomisk eller finansiel Henseende. Saaledes som § 3 er affattet i Udvalgets

Ændringsforslag, tror jeg, at den selvstændig betragtet har overmaade lidt at betyde. Den gaar jo egentlig slet ikke ud paa at indføre andet, end hvad der allerede nu kan se og ster. Jeg veed ikke, hvad Forskel der er; thi det, at man kan udtage Prøver til Undersøgelse, selv om der ikke findes nogen speciel Mistante mod den Person, overfor hvem man udtager Prøver, er jo ikke noget nyt. Skal der foretages f. Eks. Mælkeundersøgelse, ster det paa den Maade, at man en Dag stopper alle Mælkebønderne eller saa mange, som man kan saa fat paa, og efterser deres Mælk, og det er ingenlunde nogen Betingelse, at man skal have bestemt Mistante til en Mand mere end til en anden, som handler med eller bringer den Slags Ting ind til Byen. Dertil behøves der ingen ny Lovhjemmel, thi det gøres stadig væk. Den Form, hvorunder det i øvrigt udføres, kan altid benyttes, thi den bestaar i, at man køber Varerne i Butikken eller af Falholderen og saa vidt muligt sikrer sig Bevis i den Henseende, men dertil behøver man heller ingen ny Lovhjemmel. Man vil ikke kunne saa Folk til at tro, at det er noget nyt, man indfører, naar man opstiller en saadan Sætning. Skulde det være Tilfældet, naar en Politibetjent kom ind i en Butik for at købe noget, at den vedkommende sagde til ham: Nej, jeg vil ikke sælge til Dem, vilde det være en saa mistænkelig Oprøden, at man derpaa kunde begrunde Indskriden imod ham. Det ikke at ville sælge til en Politibetjent en Ting, der ellers ligger til Salg i den vedkommendes Varelager eller Butik, viser en saa daarlig Samvittighed, at der deri er tilstrækkelig Grund til Mistante og til at anstille nærmere Undersøgelse over for den paagældende. Jeg maa altsaa bestemt protestere imod, at det skulde kunne lykkes at saa nogen til at tro, at der ved denne Paragraf i og for sig, betragtet skabes noget, som er noget værdt.

Jeg kommer derefter til Straffebestemmelserne, og der møder jeg et af de Punkter, paa hvilke jeg paa ingen Maade kan modtage det stillede Ændringsforslag, men hvis det vedtages, hvad der jo ikke staar i min Magt at forhindre, ikke kan love min Bistand til at føre Lovene videre. Jeg betragter nemlig den Bestemmelse, som det cerede Udvalg her har sat ind, som aldeles uafhølgelig. Udvalgets Forslag gaar kun ud paa at ramme dem, der eftergøre eller forfalste Levnedsmidler eller underkaste dem en Behandling beregnet paa at skjule deres fordærvede Tilstand; man lader alle Bestemmelser falde, der sigte til at straffe den, der handler med saadanne Ting; det er